

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia grudnia 2025 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 10/I/25

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480), zwanej dalej „u.p.p.”, w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1281 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” lub „Organem”, stwierdza, że stanowisko A z siedzibą w B, zwanej dalej „Wnioskodawcą”, lub „Spółką”, zawarte we wniosku z dnia 25 listopada 2025 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 25 listopada 2025 r., o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2025 r. do Prezesa Agencji, wpłynął wniosek Wnioskodawcy o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach.

Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od złożenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w dniu 18 listopada 2025 r..

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Wnioskodawca informuje, że jest polską firmą chemiczną, zajmującą się produkcją i dystrybucją produktów oraz świadczeniem usług dla różnych sektorów gospodarki. Wśród klientów Spółki znajdują się firmy z branży agro, kosmetycznej, farmaceutycznej, budowlanej, rolniczej, tekstylnej i innych.

W toku działalności Spółka dystrybuuje szeroki wachlarz produktów chemicznych. Część z nich sprowadza z innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Między innymi Spółka dokonuje przywozu towarów Solvesso, które są klasyfikowane do kodu CN 2707 50 00 Nomenklatury Scalonej.

Spółka zaznacza, iż produkty Solvesso dostarcza producentom agrochemikaliów. Solvesso wykorzystywane są jako półprodukty w procesie produkcyjnym i pełnią rolę rozpuszczalnika. Półprodukty nie są zatem przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do silników.

Produkty Solvesso są przeznaczone do dalszego przetwarzania poprzez wykorzystanie ich jako składnika do celów produkcji. Półprodukt jest nabywany w tej formie i sprzedawany do kontrahentów, którzy wykorzystują go jako półprodukt w procesie produkcji agrochemikaliów.

Ponadto, jak informuje Wnioskodawca, dalsze jego przetwarzanie skutkuje powstaniem produktu gotowego jakim są agrochemikalia.

Spółka podkreśla, że dostarcza produkty z zastosowaniem zerowej stawki akcyzy na podstawie art. 89 ust. 2 ustawy akcyzowej. Zastosowanie tej stawki uzależnione jest, zdaniem Wnioskodawcy, od przeznaczenia produktów do celów innych niż napędowe lub opałowe. Poza warunkami zastosowania zerowej stawki akcyzy określonymi w ustawie akcyzowej Spółka występuje do swoich kontrahentów o oświadczenie, że produkty nie zostaną zużyte do celów napędowych lub opałowych a więc jako benzyny silnikowe w rozumieniu ustawy o zapasach.

Z uwagi na fakt, jak wskazuje Wnioskodawca, że opłacie zapasowej podlegają tylko paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach (np. benzyny silnikowe), a wyroby o kodzie CN 2707 50 00 mogą być uznawane zarówno za półprodukty rafineryjne, jak i benzynę

silnikową, Spółka zdecydowała się wystąpić z wnioskiem o interpretację w celu potwierdzenia swojego stanowiska.

Wnioskodawca zwrócił się do Prezesa Agencji o udzielenie odpowiedzi na pytanie:

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny, czy produkty Solvesso klasyfikowane do kodu CN 2707 50 00 stanowią półprodukty rafineryjne, a tym samym nie stanowią paliwa i nie skutkują powstaniem obowiązku do zapłaty opłaty zapasowej od ich przywozu?

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie oraz jego uzasadnienie:

W ocenie Spółki produkty Solvesso przedstawione w stanie faktycznym są półproduktem rafineryjnym w rozumieniu ustawy o zapasach i nie mogą być klasyfikowane jako paliwo. Benzyny silnikowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. g nie odpowiadają bowiem właściwościom i przeznaczeniu produktów Solvesso.

Zdaniem Wnioskodawcy, oznacza to, że produkty, które Spółka przywozi na terytorium Polski nie są objęte opłatą zapasową.

Wnioskodawca zwraca uwagę, że produkty o kodzie CN 2707 50 00 zostały wymienione w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2025 r., poz. 1329), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie kodów CN”, zarówno jako półprodukty rafineryjne jak również jako benzyny silnikowe, wobec czego należy odwołać się do ustawowej definicji legalnej półproduktów rafineryjnych.

Spółka przytacza przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach, zawierający katalog produktów zaliczanych do produktów naftowych.

Natomiast paliwami na gruncie ustawy o zapasach, jak wskazuje Wnioskodawca, są **produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m**, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. **Co za tym idzie, półprodukty rafineryjne nie stanowią paliw, a benzyny silnikowe są paliwami.**

Zatem w celu ustalenia czy produkty Spółki stanowią półprodukty rafineryjne czy też benzyny silnikowe, a w konsekwencji czy stanowią paliwa objęte obowiązkiem tworzenia zapasów oraz uiszczania opłaty zapasowej należy odwołać się do definicji wskazanych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem UE”.

Wnioskodawca zwraca uwagę na to, że na gruncie rozporządzenia UE: **„Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).”**

Z kolei, benzyny silnikowe to: **„Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35–215°C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.”**

Tym samym stwierdzenie, czy dany produkt jest na gruncie ustawy o zapasach produktem naftowym wymaga jego kompleksowej analizy pod kątem brzmienia ustawowej definicji. Dopiero gdy nabywany wewnątrzwspólnotowo produkt będzie spełniał wszystkie przesłanki zawarte w definicji paliw – będzie uznany za paliwo, którego przywóz podlega opłacie zapasowej, a produkt który nie spełnia przesłanek wymienionych w definicji paliw nie może zostać uznany za paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Mając na uwadze brzmienie przywołanych powyżej definicji, Spółka stoi jednoznacznie na stanowisku, że przywożone produkty nie mogą zostać uznane za benzyny silnikowe. Nie spełniają bowiem wszystkich przesłanek wskazanych w definicji benzyn

silnikowych. Spełniają natomiast przesłanki zawarte w definicji półproduktów rafineryjnych.

Otóż, zauważa Spółka, jak wynika z definicji benzyn silnikowych, kluczowym elementem uznania produktu za benzyny silnikowe jest wykorzystywanie ich jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Uznanie zatem produktu za benzynę silnikową, poza pozostałymi warunkami określonymi w definicji, jest przeznaczenie tego produktu w ww. celu.

Zdaniem Spółki, zgodnie z internetowym słownikiem języka polskiego „przeznaczyć” to „*określić z góry cel, któremu coś ma służyć, przekazać coś dla kogoś, na czyjś użytek, na czyjąś korzyść*”. Definicja ta ma więc charakter obiektywny i określa, że produkt ma takie przeznaczenie jakie było z góry założone i jakie wynika z jego wartości obiektywnych.

Odnosząc się do powyższego Wnioskodawca wskazuje, iż nie dokonuje przywozu produktów z przeznaczeniem wykorzystania ich jako paliw do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych zarówno przez samą Spółkę jak i jej kontrahentów.

Jak wskazano w stanie faktycznym, Spółka dostarcza produkty producentom agrochemikaliów. Solvesso wykorzystywane są jako półprodukty w procesie produkcyjnym i pełnią rolę rozpuszczalnika. Półprodukty nie są zatem przeznaczane do wykorzystania jako paliwo do silników.

Spółka podkreśla, że jak wskazano w opisie stanu faktycznego, Spółka korzysta z zerowej stawki podatku akcyzowego przewidzianej dla produktów przeznaczonych do innych celów niż napędowe lub opałowe. Zgodnie z zasadami wykładni systemowej dla celów interpretacyjnych w ramach kontekstu należy uwzględniać systematykę zewnętrzną innych aktów prawnych. Skoro ustawa o podatku akcyzowym jednoznacznie potwierdza brak przeznaczenia do celów napędowych to jest to istotna przesłanka dla uznania, że produkt nie jest przeznaczony do celów napędowych również w rozumieniu ustawy o zapasach i załącznika A do rozporządzenia UE.

Również obiektywne cechy produktów potwierdzają, że Solvesso nie są i nie mogą być wykorzystywane jako benzyna silnikowa. W załączeniu Spółka przesyła karty charakterystyki oraz dokumentację techniczną produktów. Zdaniem Wnioskodawcy, z dokumentów jasno wynika, że produkty te nie posiadają cech benzyny silnikowej, natomiast odpowiadają one opisowi półproduktu rafineryjnego.

Wnioskodawca wskazuje, że nie każdy produkt składający się głównie z węglowodorów przeznaczony jest do użycia jako paliwo silnikowe. Wynika to z faktu, że oprócz związków chemicznych umożliwiających napędzenie silnika, dla bezpiecznego korzystania wymagane są również inne dodatki. Solvesso ze względu na swój skład fizyko-chemiczny nie może być zastosowane jako paliwo silnikowe w pojazdach lądowych. Wykorzystanie tych produktów jako paliwo silnikowe spowodowałoby uszkodzenie silnika.

Solvesso nie zawiera w składzie utleniaczy i środków zwiększających liczbę oktanową. Nie zawiera żadnego dodatku, który byłby umieszczony z intencją stworzenia funkcjonalności produktu jako benzyny silnikowej. Półprodukt nie jest również domieszką do benzyn silnikowych wymienionych w przytoczonym rozporządzeniu UE.

Zdaniem Wnioskodawcy, obiektywne cechy półproduktu wskazują na jego przeznaczenie zdecydowanie nie mieszczące się w definicji benzyn silnikowych. Solvesso posiada wiele zastosowań jednak dotyczą one głównie wykorzystania go jako półproduktu używanego w szeroko pojętym przemyśle chemicznym, a nie jako produktu, który bezpośrednio lub pośrednio mógłby zostać wykorzystany jako paliwo w pojeździe lądowym.

Wnioskodawca wskazuje, że Solvesso spełnia natomiast definicję „półproduktów rafineryjnych” określonych w załączniku A do rozporządzenia UE. Zgodnie z definicją są to produkty przeznaczone do dalszego przetwarzania, a dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych.

Dalej Spółka dowodzi, że w świetle powyższych wyjaśnień należy stwierdzić, że produkty Solvesso nie mogą być uznane za benzyny silnikowe, lecz stanowią półprodukty rafineryjne. Przemawia za tym fakt, że Solvesso nie są przeznaczone do wykorzystywania jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, a stanowią półprodukty wykorzystywane do produkcji agrochemikaliów. Spółka posiada przy tym jednoznaczne dowody w postaci oświadczeń od kontrahentów, że ci wykorzystują produkt do celów innych niż napędowe.

Innymi słowy, jeżeli w definicji produktu naftowego zostało określone przeznaczenie to jest ono kluczowym kryterium do uznania produktu za produkt naftowy. Brak

przeznaczania produktu w sposób określony w definicji skutkuje brakiem wyczerpania znamion definicji.

Zdaniem Wnioskodawcy, gdyby racjonalny ustawodawca chciał zrezygnować z kryterium przeznaczenia wówczas określiłby definicje produktów naftowych w sposób analogiczny jak to uczynił wobec definicji paliw ciekłych na gruncie Prawa energetycznego.

Pojęcie paliw ciekłych na gruncie prawa energetycznego jest definiowane w podobny sposób jak produkty naftowe z tą różnicą, że odesłanie do załącznika A rozdział 3 rozporządzenia UE zawiera dodatkowo doprecyzowanie „*niezależnie od ich przeznaczenia*”. Tymczasem w ustawie o zapasach, w definicji produktów naftowych takie doprecyzowanie nie występuje.

Zdaniem Spółki, koncepcja racjonalnego prawodawcy nakazuje założyć, że tekst prawny powinien być interpretowany w taki sposób aby był spójny z innymi przepisami oraz z ogólnymi zasadami prawa, zakładając przy tym, że ustawodawca działa w sposób racjonalny, czyli logiczny i konsekwentny. Skoro prawodawca w zbliżonych przepisach zastrzega, że produkt należy określać niezależnie od jego przeznaczenia, a w innym akcie prawnym takiego zastrzeżenia nie formułuje to *a contrario* należy zakładać, że wykładnia przeprowadzona przez Spółkę we wniosku o interpretację jest prawidłowa.

Jednocześnie Wnioskodawca odwołuje się do praktyki interpretacyjnej Prezesa Agencji, wskazując na Decyzje interpretacyjne z 2016 r. o numerach: 1/I/16, 8/I/16, 29/I/16 i 38/I/16, w których Prezes Agencji uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy dotyczące opłaty zapasowej. We wskazanej interpretacji wnioskodawca wskazał, że dokonuje on przywozu frakcji lekkich specjalnych ropy naftowej i jednocześnie, że nie są one paliwami w rozumieniu ustawy, a zatem wnioskodawca nie podlega pod obowiązek uiszczania opłaty zapasowej. Prezes Agencji zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawcy wskazując, że skoro nie są one przeznaczone do takiego wykorzystania jakie jest wskazane w rozporządzeniu UE dla benzyn silnikowych to produkt nie może podlegać pod wskazane obowiązki. Tożsama sytuacja ma miejsce w sytuacji półproduktu Spółki, który nabywany i dalej odsprzedawany ma przeznaczenie do celów produkcji agrochemikaliów, a nie paliwowych.

Zdaniem Wnioskodawcy to, że interpretacje wydawane były w 2016 roku nie ma dla przedmiotowej sprawy znaczenia. Choć od momentu wydania wskazanych interpretacji przepisy w zakresie definicji produktów naftowych zmieniły się to dalej odnoszą się one do rozporządzenia UE i tych samych definicji w nim zawartych.

Wnioskodawca podkreśla, że dotychczasowa linia interpretacyjna jednoznacznie potwierdza stanowisko Spółki, że przeznaczenie produktu jest kluczowe dla ustalenia czy spełnia on definicję benzyn silnikowych lub półproduktów rafineryjnych. Skład fizyko-chemiczny Solvesso, jego rzeczywiste wykorzystanie i oświadczenia składane przez kontrahentów jednoznacznie potwierdzają, że przeznaczeniem produktu jest jego dalsze przetworzenie, a nie wykorzystanie jako paliwo do silników.

Do wniosku Wnioskodawca załączył karty charakterystyki produktów: SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC firmy ExxonMobile, zawierające dane dotyczące m.in. właściwości fizykochemicznych powyższych produktów.

Karty charakterystyki zawierają m.in. następujące dane odnoszące się do produktów:

1. SOLVESSO™ 100 ULC.

Z karty charakterystyki (wersja karty 1(PL) z dnia 10 lutego 2024 r., aktualizowana w dniu 01 września 2025 r.) wynika, że jest to węglowodór aromatyczny przeznaczony do zastosowań agrochemicznych.

W sekcji 3 określono, że jest to mieszanina:

- solvent nafta (ropa naftowa), lekkie węglowodory aromatyczne w ilości 100 % m/m, w tym;
- 1,2,4 trimetylobenzen w ilości <35 % m/m,
- mezytylen w ilości 5 - 12 % m/m,
- ksylen w ilości <1,29 %

W sekcji 9 podano właściwości fizykochemiczne:

- ciecz, bezbarwna,
- temperatura wrzenia, początkowa i zakres 165 - 181° C, wg ASTM D86
- temperatura zapłonu 50° C,
- gęstość w temperaturze 15° C - 0,88 g/cm³.

Przedstawiono także opis produktu ExxonMobil o nazwie Solvesso™ 100 ULC o następujących parametrach:

- płyn aromatyczny C9 o wysokiej rozpuszczalności odpowiedni do chemii rolniczej i powłok.

właściwości techniczne:

- wygląd jasny, przezroczysty,
- zawartość aromatów - min. 97% wagowo,
- zawartość benzenu - max. 50 mg/kg,
- temperatura zapłonu - 41° C,
- zawartość węglowodorów aromatycznych C8 - max. 3,0%,
- początek wrzenia - 155° C,
- suchy punkt 183° C

2. SOLVESSO™ 150 ND

Z nadesłanej karty charakterystyki (wersja karty 1(PL) z dnia 10 lutego 2024 r., aktualizowana w dniu 01 września 2025 r.) wynika, że jest to węglowodór aromatyczny o wielu przeznaczeniach, w tym jako paliwo, zdefiniowany jako produkt UVCB.

W sekcji 3 określono, że są to:

- węglowodory C10, aromatyczne w ilości 100 % m/m, w tym;
- 1,2,4 trimetylobenzen w ilości 4,99 % m/m,
- naftalen w ilości <1 %.

W sekcji 9 podano właściwości fizykochemiczne:

- ciecz, bezbarwna,
- temperatura wrzenia, początkowa i zakres - 179 - 194° C, wg ASTM D86
- temperatura zapłonu - 64° C,
- gęstość w temperaturze 15° C - 0,89 g/cm³.

Przedstawiono także opis produktu ExxonMobil o nazwie Solvesso™ 150 ND przeznaczonego do chemii rolniczej i powłok, o poniższych parametrach:

- wygląd jasny, przezroczysty,
- zawartość aromatów > 99 % wagowo,
- zawartość benzenu ≤ 1 mg/kg,
- zawartość naftalenu 0,6% wagowo,
- zawartość toluenu ≤ 1 mg/kg,
- zawartość ksylenu 6 mg/kg,
- temperatura zapłonu 64° C,

- początek wrzenia 180° C,
- suchy punkt 194° C

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji zważył co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 u.p.p. udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy k.p.a., chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach, podmioty zamierzające podjąć działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw są obowiązane złożyć wniosek o wpis do rejestru w terminie nie później niż 14 dni przed planowanym podjęciem wykonywania tej działalności.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 126 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą akcyzową” nabycie wewnątrzwspólnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest to przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie

przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy akcyzowej, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia UE.

W rozporządzeniu UE BENZYNA SILNIKOWA (3.4.12) została zdefiniowana następująco:

„Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej)

Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna

Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).”

Natomiast, zgodnie z rozporządzeniem UE, definicja PÓŁPRODUKTÓW RAFINERYJNYCH (3.4.3) brzmi następująco:

„Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy)

z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego (np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).”

Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, iż producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 7 ustawy o zapasach producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 50 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 31 grudnia 2017 r.

W myśl art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zasady obliczania opłaty zapasowej dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) zostały określone w art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach.

Stosownie do art. 21b ust. 14 zd. 1 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy

Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), dalej jako rozporządzenie w sprawie kodów CN, strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, zostało wydane rozporządzenie w sprawie kodów CN.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Niezależnie jednak od powyższego, należy jednoznacznie stwierdzić, że definicja legalna paliw w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje się literalnie do kodów CN, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. Definicja legalna paliwa w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje się również do przepisów unijnych o Nomenklaturze Scalonej, dlatego nie należy jej utożsamiać z wykazem zawartym w rozporządzeniu w sprawie kodów CN ani o ten wykaz poszerzać.

Paliwem w świetle ustawy o zapasach jest zatem jeden ze wskazanych w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f – m tej ustawy produktów naftowych, określonych w załączniku A rozdziale 3 rozporządzenia UE.

Należy wskazać, iż aby, w związku z prowadzoną działalnością w zakresie przywozu lub produkcji paliw, powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej, przywieziony lub wyprodukowany przez Wnioskodawcę produkt, musi być oznaczony kodem CN, który zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kodów CN, odnoszącym się do paliwa, rodzi takie obowiązki, a jednocześnie jego parametry fizykochemiczne wskazują na uznanie danego produktu za paliwo zgodnie z definicją zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia UE.

Do wniosku Wnioskodawca załączył karty charakterystyki produktów: SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC firmy ExxonMobile, zawierające dane dotyczące m.in. właściwości fizykochemicznych powyższych produktów.

Na podstawie informacji zawartych w powyższych dokumentach można stwierdzić, że produkty o nazwie handlowej: SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC, oznaczone kodem CN 2707 50 00, ze względu na swoje właściwości fizyczne i chemiczne, spełniają wymagania dla benzyny silnikowej, zdefiniowane w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia UE. Natomiast kwestia wykorzystania paliwa, określona w powyższym rozporządzeniu, wskazuje wyłącznie na potencjalną możliwość użycia tego paliwa i nie jest elementem przesądzającym za uznaniem lub też nie uznaniem danego produktu za benzynę silnikową.

Tym samym, wskazane w kartach charakterystyk właściwości fizyczne i chemiczne, wskazują na potencjalną możliwość wykorzystania ich jako paliwo, co dodatkowo w przypadku produktu o nazwie SOLVESSO™ 150 ND zostało wprost zapisane w karcie charakterystyki (pkt 1.2.1.).

Natomiast, odnosząc się do argumentacji Spółki, zgodnie z którą przedmiotowe produkty są półproduktami rafineryjnymi, to należy zwrócić uwagę na definicję półproduktów rafineryjnych wskazaną w rozporządzeniu UE, zgodnie z którą są to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olej opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych.

Tym samym, biorąc pod uwagę wskazaną we wniosku rolę jaką mają pełnić produkty SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC, tzn. być wykorzystywane jako rozpuszczalnik w procesie produkcyjnym, należy podkreślić, że podstawowym warunkiem dla związku chemicznego pełniącego rolę rozpuszczalnika do reakcji jest jego obojętność chemiczna, czyli niereagowanie z substratami ani produktami reakcji. Udział rozpuszczalnika w procesie reakcyjnym nie prowadzi do powstania nowego składnika. Rozpuszczalniki pełnią wiele funkcji w różnych procesach technologicznych. Rozpuszczalnik w reakcjach chemicznych pełni kluczową rolę, działając jako **medium reakcji** - rozprasza substraty, umożliwiając im kontakt i reakcję, wpływa na **mechanizm i szybkość reakcji**, często jest **obojętny** chemicznie, co zapobiega powstawaniu niepożądanych produktów ubocznych. Rozpuszczalniki to substancje chemiczne, które odgrywają ważną rolę nie tylko w wielu gałęziach przemysłu, ale i w życiu codziennym. Ich różnorodność i wszechstronne zastosowania sprawiają, że są nieodzownym elementem w procesach chemicznych, farmaceutycznych, kosmetycznych, a także w przemyśle spożywczym i budowlanym. Rozpuszczalniki

organiczne zawierają w swojej strukturze chemicznej atomy węgla. Są szeroko stosowane w przemyśle chemicznym, farmaceutycznym i kosmetycznym.

Z uwagi na powyższe, rozpuszczalnik nie jest tym samym co półprodukt rafineryjny, gdyż nie mielibyśmy w tym przypadku do czynienia z jego dalszym przetwarzaniem, które prowadziłoby do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych, ponieważ rola rozpuszczalnika w procesie przetwarzania jest rolą pomocniczą, i rozpuszczalnik jako taki nie podlega przetwarzaniu.

Odnosząc się do argumentacji Spółki, która miałaby przemawiać za nieuznaniem przedmiotowych produktów za benzyny silnikowe, tj. dostarczania produktów z zastosowaniem zerowej stawki akcyzy na podstawie art. 89 ust. 2 ustawy akcyzowej, której zastosowanie uzależnione jest właśnie od przeznaczenia produktów do celów innych niż napędowe lub opałowe, to należy zwrócić uwagę na to, że ustawa o zapasach jest ustawą autonomiczną i jej odniesienia do przepisów o podatku akcyzowym, określone w art. 2 ust. 1 pkt 9 (nabycie wewnątrzwspólnotowe) i pkt 12 (import) wskazują wyłącznie na kwestię przemieszczenia ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przywozu z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, i nie odnoszą się do ich przeznaczenia, z którego wynikałaby stawka zerowa podatku akcyzowego.

Uwzględniając potencjalną możliwość wykorzystania SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC, które spełniają wymogi definicji benzyn silnikowych, określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia UE i ich kod CN jest zgodny z kodem CN dla benzyn silnikowych, wskazanym w rozporządzeniu w sprawie kodów CN, argument Wnioskodawcy dot. uzyskiwania od swoich kontrahentów oświadczenia, że produkty nie zostaną zużyte do celów napędowych lub opałowych, a więc jako benzyny silnikowe w rozumieniu ustawy o zapasach, Prezes Agencji nie może uznać jako przemawiający za nieuznaniem tychże produktów za benzyny silnikowe. Informacja Wnioskodawcy, zawarta we wniosku, iż nie dokonuje przywozu produktów naftowych z przeznaczeniem wykorzystania ich jako paliw do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, zarówno przez samą Spółkę jak i jej kontrahentów, nie może przemawiać za wyłączeniem tych produktów z katalogu benzyn silnikowych, gdyż decydującym, w tym przypadku, nie jest deklarowany sposób przeznaczenia,

a potencjalna możliwość przeznaczenia przywożonego produktu naftowego na cel zdefiniowany w rozporządzeniu UE.

Jednocześnie, odnosząc się do przedstawionej przez Wnioskodawcę argumentacji, dotyczącej praktyki interpretacyjnej Prezesa Agencji w 2016 r. (wówczas Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych), należy stwierdzić, że stanowisko to uległo weryfikacji i obecnie dla uznania sprowadzanego produktu naftowego, w przypadku spełniania przez ten produkt warunków fizyko-chemicznych dla danego paliwa, kluczowym do uznania produktu za paliwo jest potencjalna możliwość wykorzystania go jako paliwo, a nie deklarowane przeznaczenie, które jest nieweryfikowalne. Przyjęcie argumentacji Wnioskodawcy mogłoby stworzyć warunki do nadużyć i niekontrolowanego przywozu produktów naftowych, będących paliwami, od których nie byłaby uiszczana opłata zapasowa oraz nie byłyby tworzone zapasy obowiązkowe paliw.

W związku z powyższym produkty te należy uznać za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach.

Tym samym, Prezes Agencji stwierdza, że przywóz produktów: SOLVESSO™ 150 ND i SOLVESSO™ 100 ULC będzie skutkował powstaniem obowiązku zapłaty opłaty zapasowej oraz tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw.

Wobec powyższego, w tak opisanym stanie faktycznym, Prezes Agencji uznaje stanowisko przedstawione przez Wnioskodawcę jako nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego, przedstawionego przez Wnioskodawcę, i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.